

OSMI FEBRUAR, DAN SMRTI dr. FRANCETA PREŠERNA

Dr. France Prešern (Kip A. Gangeljna)

Toda Prešeren, človek volje, časti in ponosa kliče:

da bi nam srca vnel za čast dežele med nami potolažil razprtije in spet zedinil od slovenšne cele

Skrb za usodo domovine postane osrednja misel največjih in najglobljih Prešernovih pesmi. Za domovino mora živeti, za njeno čast trpeti in delati. Iz notranjega upora proti tuji oblasti in tuji volji, iz vere v pravico in svobodo vseh ljudi je zapel Zdravljico in v njej napil novemu rodu boljše bodočnost. Napovedal je čas, ko bo treba "srčno braniti" svojo domovino; napovedal je boj za pravico in svobodo. Dodobra je spoznal zmisel in poslanstvo ter obenem rešitev svoje domovine. V sklenjenosti boja za domačijo, v prepričanju zmage človečanskega duha, bratstva in edinosti. Potem se bo izpolnila njegova vera v svobodo, edinost, mir in srečo:

Zive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, de, koder sonce hodi, preprij iz sveta bo pregnan, de rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak!

Zdravljica je naš prvi narodni manifest, naša politična misel, naša davna volja po svobodi, bratstvu in enotnosti, po edinosti, spravi, sreči in miru, naša človeška misel. V njej je izražena vera v zmago pravice, preroška napoved bojev za svobodo in pravico. Treba je bilo dolgih let in trpljenja, da je postala v našem času simbol skupne usodne volje vsega slovenskega ljudstva. Tako je Prešeren v tem času postal last vsega upornega rodu. Kmet in delavec

ski narod, organizirati ga v boj za svobodo, usmeriti ga k velikemu narodnemu, političnemu in socialnemu cilju in ga združiti v živem, močnem vsenarodnem gibanju. Ob tej misli je nujno moral propasti vsak drug poizkus in sleherni strankarski oziri so morali obležati ob strani.

Čas pa je bil torej najsilnejši ukaz naše najtežje zgodovinske preizkušnje spoznanje našega življenjskega smotra, skrb in tveganje do kraja, da ostanemo, in nam je bila prav ob tej usodni uri Prešernova duhovna pričujočnost velika opora in pobuda — je to dokaz, da smo postali resnično politični narod, ki je prelomil s starim svetom in z neuklonljivim uporom ter z velikim ponosom stopil samozavestno v novo zgodovino, v kateri dejansko odloča o samem sebi. Ta volja je postala nosilec Prešernove utemeljivte poslanstva slovenskega naroda.

Danes je položaj slovenskega naroda zgodovinskega, epohalnega in zaradi tako velikega pomena. Živimo v novi demokratični Jugoslaviji, enotni smo, imamo enotno misel in imamo priliko za izredna in velika dejanja. Tako velikega pojava ni bilo v naši zgodovini. In danes smo zmogni velikih političnih, družbenih, gospodarskih ter kulturnih zamahov in izpodbud. Pod tem in pod takim zgodovinskim vzornim kotom nam je delo Franceta Prešerna še bliže, še večja pobuda in še trdnejše vodilo.

Danes ne gre samo za to, da premagamo težave, da dosežemo blagostanje. Gre za več: gre za veličino, ki je v zvezi z najnotrajnejšim bistvom našega ljudstva, z njegovo naravno samonarodnostjo in zgodovinskim poslanstvom. Ne gre samo za osnove življenja, marveč tudi za duhovno razgibanost in sproščenost, za uveljavljanje njegovih duhovnih izrazov, ki so dediščina kulturnih oblikovalcev, dediščina narodnih in ljudskih vodnikov, nad katerimi ima Prešeren tako edinstveno pomembno mesto. Uresničitev našega življenja je vezana na izpolnitev časovnih nalog. Te pa se javljajo ne le v kulturni tvorčnosti, ampak tudi v narodno-političnem, državnem in družbeno naprednem oblikovanju. Tu postavljamo naše življenje na prave osnove, ker so to osnove našega pravega bitja. Bili bi slabi dediči Prešernovega duha, če jim ne bi bili kos, če jih ne bi znali uresničiti in s tem dopolniti velikega časa, v katerem živimo.

Zdaj pa je potrebno, da se danes ves narod, vse delovno ljudstvo, kmet delavec in izobraženec v mišljenju in odgovornih dejanjih usmerijo po tej veliki misli, ki je zgodovinska in v kateri moramo razvijati svojo zavest, da pokažemo zgodovinsko zrelo odgovornost, da damo vse miselne in delovne zmožnosti v delo napredka in razvoja, bratstva, edinosti, sprave in sreče.

Prešernova misel, ki nas je

vodila v boju, naj nas vodi v delu, kajti Prešernova misel je bila misel bodočnosti, misel, ki je prišla do današnjega dne in bo šla z nami naprej.

Ti dnevi naj Prešernovo ime še bolj razglasijo med najširšimi plastmi naroda: obenem pa naj bodo izraz hvalečnosti in priznanja možu, ki se je s svojim delom postavil na vrh slovenske književnosti, in ki je s svojo preroško besedo dajal prav v preteklih težkih letih domovinske vojne našemu narodu toliko opore in pobud. Prešeren je danes izven slehernih pravde. Ves je naš, ves ljudski, eden izmed tistih velikih in enovitih osebnosti, v katerih se po besedah Dostojevskega vsi "bregovi strinjajo".

OBVESTILO

V cilju poprave in dopolnitve spiskov onih oseb, ki se nahajajo v inozemstvu, prosimo vse državljane F.N.R. Jugoslavije, ki živijo stalno ali začasno v Zedinjenih Ameriških Državah, na področju tega Generalnega konzulata, da predložijo podpisanimu Konzulatu sledeče podatke: Ime in preimek ter očetovo ime.

Dan, mesec in leto rojstva. Mesto pristojnosti (vas, mesto, srez in federalna republika). Poklic. Stevilka in datum potnega lista. Zadnji naslov.

Podatki se lahko daje ustno ali pisмено. Podatki, dostavljeni pisмено morajo biti lastnorčno podpisani. Prosimo vse naše državljane, da te podatke dostavijo po možnosti do konca meseca marca 1948 leta.

Podatke dostavite na naslov: Consulate General of Yugoslavia, 188 West Randolph St, Rm. 1611, Chicago 1, Ill.

Iz Generalnega konzulata F. N. R. Jugoslavije v Chicago, Br. 9/48 od 28. januarja 1948 leta.

Zavarovalnina proti ognju in nevihti in avtomobilskimi nezgodami ZA ZANESLJIVO POSTREŽBO SE PRIPOROČA DANIEL STAKICH AGENTURA 15813 WATERLOO RD. KE 1934

Podr. št. 3 S. M. Z.

Pri podr. št. 3 S.M.Z. imajo sledišči odbor za leto 1948: Predsednik Charles Benevol, podpredsednik Martin Valetich, tajnik Frank Perko, 1092 E. 174 St., tel.: IV 5658, blagajnik Martin Komachar, zapisnikar Joseph Hočevar, nadzorniki: James Kastelec, Frank Videmšek in Charles Marinčič.

Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 3. uri popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Asesment se pobira pred sejo ali na 24. in 25. v mesecu v spodnji dvorani.

Domače klobase

Imamo fine doma narejene mesene in riževne klobase, domačo mast, ajdovo moko, domače kisle zelje in repo.

Se priporočamo za obisk. MRS. JOHANNA REMIC 921 E. 185 St. KE 1846

THE MAY CO'S BASEMENT

Našli boste mnogo novih in popularnih stilov v tej skupini

VSE-VOLNENIH Suits 16.00

- 100% Vse-volneni Shetlands • Mere za dekleta in žene

To je delo nove mode, ki vas bo razveselilo. Vsi "jackets" imajo popolne podloge, robi so krasno obšiti, "jackets" so polne mere in daljši, nekateri z podložnimi bokli. In krila so v novi dolžini z prerezi ob straneh za daljše, lahkostne korake. V Coral rdeči, sivi, Powder modri in Kelly barvi. Mere 12 do 18.

Zal. ne sprejmemo poštnih ali telefonskih naročil

Basement Suits

Nekoliko neregularne moške fino pletene bombažne ribbed

T-srajce 79c

Prodajale bi se po 1.00, ko bi bile perfekte ...

Majhne, srednje in velike mere v teh finih bombažnih T-srajcah, ki imajo okrogel ovratnik. Kratki rokavi, samo bele. Nekoliko neregularne iz 1.00 skupine. V resnici dober nakup za 79c.

Pesem od železne ceste.

(Andrejčik in Barbika.)

- A. Bliža se železna cesta, Nje se, ljubeč veselim; Iz ljubljane v druge mesta, Kakor tičik poletim. B. Ak je blizo tista cesta, Moraš vzeti me, ljubeč mój! De pogledat ptije mesta Bóm peljala se z teboj. A. Sam se po železni cesti Vozil bóm od nás do nás; Drugo ljubco v vsakim mestu Imel bóm za krátek-čas. B. Ceste tebi ne zapéram, Ne na Dúnaj, v Grádec, v Terst; Al ti méne pústi zméram, Pét mam boljših na vsak perst. A. Vě Kranjice ste kosáče, So prijazne stájerke; Terst dekléta 'ma bogáče, Dúnaj zá! obléčene. B. Smo posténe me Kranjice, Vsak spárčik ni za nás; Me pa hómno bi! žénice, Ljúbce ne za krátek-čas. A. Vári! oči dan bo gódel, Vso nóč kásljál stari móž; Bó te še od híse spódel, Ak nu stréga prav ne bóž. B. Judnja je ko satan zvíta, Kadar bóš z njo zavozlán, Pervosíla skopórita Kómej ti bo sók neslán. A. Tórej bódi méni zvésta, Saj te ljúbim le samó; Kje je še železna césa! Kój mi v zákon dáj rokó. B. Tébi jez ne bóm nezvésta, Al ti si tičik zrel; Ak železna pride césa, Vári, de ne bóš mi všel. A. Po nji péljál te ženico Bóm na Dúnaj, v Grádec, v Terst; Zvésto kázat jim Kranjico, Ak ne bó napóti — korst. B. Ak kaj táca ga naprávi, Bóš počákal, ljubeč mój! Všelej móž nar mánj zaprávi, Ak ženico ma sebjó. Dr. Prešérin.

*) Brano, poglavitno Marško mesto, kamor železna cesta pelja, in kjer veliko bogatih Judov prebiva.

